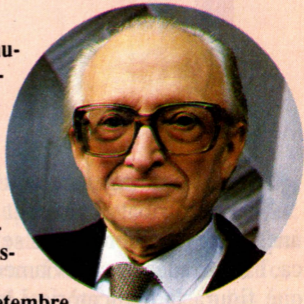

Tranquil·litzar consciències

Per continuar creient en la humanitat en general (em refereixo a concedir-nos un cert crèdit en el capítol de les virtuts) es necessita una fe a tota prova. Dia rere dia, amb una regularitat aplanadora, ens arriben notícies que fan trontollar la confiança indispensable per no caure en un pessimisme destructor.

A darreries del proposat mes de setembre va tenir lloc a Nova York una reunió de 71 caps d' Estat i presidents de Govern, convocats per buscar solucions al terrible problema de la fam i de la mortalitat infantil arreu del món. Els reunits es van mostrar contents dels resultats obtinguts, perquè trobaren la manera d'arbitrar recursos que permetran salvar un 30% de la població infantil amenaçada. Es veu que és una bona notícia, però a mi em va deixar estupefacte. Perquè, si aquests "recursos" ja existien –cal suposar-ho–, ¿què en feien? ¿Esperaven tenir l'ocasió de reunir-se amigablement per destinar-los a una obra que els permeti de presumir?

Un cop salvada (i ja veurem què passa) aquesta tercera part de criatures, seria bo que ens diguessin si pensen fer alguna cosa amb el 70% restant. Mig de passada, com a curiositat informativa, algú ha explicat que si es destinava un minúscul percentatge –per sota de l'1%– de les despeses mundials en armament, es podria resoldre el problema en la seva totalitat. I aquí sí que la vergonya ens hauria de fer acotar el cap, de resultes de la sòlida convicció que, per aquesta banda, no hi ha res a fer. Inombrables vocacions marcial no renunciaran mai a les seves estimades joguines. Ni –això ni pensar-ho– podem pretendre de posar en perill la producció d'indústries que donen tanta feina a tants obrers, que aconseguen tants avenços tecnològics i que proporcionen tants guanys a negociants impecables i a traficants activíssims. Al capdavall, si ho mirem bé, els nens que no arriben a grans van al cel i els soldats morts en combat són màrtirs a tot arreu, i no pas tan sols a l'Islam. Si això no ens serveix de consol, serà ben bé perquè no ens hi fixem prou.

Pere Calders